

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

NEGYESEDIK SZÉKCIÓ

HUNGUEST ZRT. KONTRA MAGYARORSZÁG

(Kérelem száma: 66209/10)

ÍTÉLET
(igazságos elégtétel)

STRASBOURG

2018. január 16.

Ezen ítélet az Egyezmény 44. Cikkének 2. bekezdésében foglalt körülmények beálltával válik véglegessé. Szerkesztői változtatás alá eshet.

A Hunguest Zrt. kontra Magyarország ügyben,

Az Emberi Jogok Európai Bírósága (Negyedik Szekció) Kamaraként tartott ülésén, melynek tagjai voltak:

Ganna Yudkivska, *Elnök,*

Vincent A. De Gaetano,

Helena Jäderblom,

Egidijus Kūris,

Iulia Motoc,

Carlo Ranzoni,

Marko Bošnjak, *bírák,*

és Marialena Tsirli, *Szekció Jegyzőkönyvvezető,*

a 2017. december 12-i, zárt ülésén lefolytatott tanácskozást követően, az azon időpontban elfogadott alábbi ítéletet hozza:

ELJÁRÁS

1. Az ügy az Emberi Jogok és Alapvető Szabadságok Védelméről szóló Egyezmény („Egyezmény”) 34. Cikke alapján a Hunguest Zrt. („a kérelmező”) magyar társaság által (66209/10 számon) 2010. november 4-én Magyarország ellen benyújtott kérelemre indult.

2. A *Hunguest Zrt kontra Magyarország* ügyben ((érdemi döntés) 66209/10, 2016. augusztus. 30, „az alapítélet”), a Bíróság megállapította, hogy a szóban forgó polgári eljárás indokolatlanul elhúzódott, ezért nem teljesült az „ésszerű idő” követelmény, melynek folytán az Egyezmény 6.1 Cikkét megsértették. Ezen kívül a Bíróság megállapította, hogy két intézkedés együttes fennállása, mégpedig az a körülmény, hogy a kérelmező ésszerűtlenül, hosszú ideig nem volt abban a helyzetben, hogy az eljárás kezdetekor letétbe helyezett jelentős pénzeszeget használja, valamint a megítélt összeggel kapcsolatban felgyülemlett, szintén jelentős összegű kamat – mely körülmények a polgári per elhúzódásának következményei voltak – az egyén számára túlzott terhet jelentettek, mellyel megsértették az Egyezmény Első Kiegészítő Jegyzőkönyvének 1. Cikkét. Az alapítélet 2016. november 30-án emelkedett jogerőre.

3. Az Egyezmény 41. Cikke alapján, a kérelmező 15,000 Euró (EUR) kártérítést követelt, mely vagyoni, és nem vagyoni kárból állott, és a 6.1. Cikkben alapult. A kérelmező ezen kívül 1,062,115 Euró vagyoni kárt, és 20,000 Euró nem vagyoni kárt követelt az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. Cikkének megsértése miatt.

4. Mivel az Egyezmény 41. Cikkének alkalmazása tekintetében a döntésre még nem érett meg a helyzet, a Bíróság ezt a kérdést függőben tartotta, és felszólította a Kormányt és a kérelmezőt, hogy három hónapon belül terjesszék elő az ezzel kapcsolatos írásbeli észrevételeiket, és különösen tájékoztassák a Bíróságot, az ezzel kapcsolatos bármilyen

egymással esetleg megkötött megállapodásról (ld. az alapítélet 39. pontját, és az alapítélet rendelkező részének 4. pontját).

5. A kérelmező és a Kormány is csatolt észrevételeket.

6. Paczolay Péter úr, a Magyarország tekintetében választott bíró, visszalépett az ügytől (a Bíróság Szabályzatának 28. Szabálya alapján). Ennek folytán, Helena Jäderblom asszonyt jelölték ki az eljárásban *ad hoc* bíróként való részvételre (az Egyezmény 26. 4. Cikke, és a 29. 1. Szabály).

A JOG

7. Az Egyezmény 41. Cikke a következőképpen rendelkezik:

„Ha a Bíróság az Egyezmény vagy az ahhoz kapcsolódó jegyzőkönyvek megsértését állapítja meg és az érdekelt Magas Szerződő Fél belső joga csak részleges jóvátételt tesz lehetővé, a Bíróság – szükség esetén – igazságos elégtételt ítél meg a sértett félnek.”

A. Kár

1. A felek előadásai

8. A kérelmező társaság a Bíróságot 15,000 Euró (EUR) kártérítés megítélésére kérte az Egyezmény 6.1. Cikkének megsértése miatt elszenvedett vagyoni és nem vagyoni kárával kapcsolatban.

9. Az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. Cikkének megsértése miatt, a kérelmező társaság 20,000 Euró nem vagyoni kár megtérítését kérte. A vagyoni kár tekintetében előadta, hogy tényleges kára keletkezett annak eredményeképpen, hogy a végrehajtó letéti számláján letétbe helyezett összeg tekintetében nem kapott kamatot, annak ellenére, hogy a végrehajtót utasították a felperesnek járó kamat megfizetésére. A szóban forgó összeg 275 millió magyar forint (Ft), melyet a végrehajtó letéti számláján helyeztek letétbe, és amely 2001. március 27., mely a letét időpontja, és 2009. december 17., mely a másodfokú ítélet végrehajtásának időpontja, között nem kamatozott. A kérelmező a késedelmi kamat kiszámítását az eljárás során hatályos 1959. évi Polgári Törvénykönyv alapján végezte el. Az szóban forgó módszer alapján, a 2001. március 27. és 2009. december 17-e közötti időszakban-letétben lévő teljes összeg alapján, a kérelmező társaság 1,062,115 Euró vagyoni kár megtérítését követelte.

10. A Kormány a követelést túlzottnak tartotta és vitatta.

10. A Kormány azt tartotta ésszerűnek, hogy 5,000 Euró összeget fizet a kérelmezőnek a polgári eljárás elhúzódása miatt, mellyel az Egyezmény 6. 1. Cikkét sértették meg.

11. Az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. Cikkének megsértésével kapcsolatban a Kormány azzal érvelt, hogy amennyiben a hazai Bíróság ésszerű időn belül lezárta volna az eljárást, a kérelmező társaság az irányadó

hazai szabályok alapján, kisebb összegű késedelmi kamat fizetésére kényszerült volna. A Bíróság esetjoga alapján, ésszerűen elvárható, hogy a háromszintű Bírósági eljárásokat öt éven belül fejezzék be. Ennek folytán, ha az ügy 2005. május 31-ig lezárult volna, a Bíróság nem látott volna okot a 6.1 Cikk megsértésének megállapítására. Ezért a Kormány álláspontja szerint, kizárólag, a 2005. június 1-ét követő időszak vehető figyelembe a kérelmező társaság által elszenvedett károk összegének megállapítása tekintetében.

12. A Kormány különösen azzal érvelt, hogy a kérelmező kevesebb késedelmi kamatot kellett volna fizessen, ha az eljárás hamarabb lezárul. Ebben az esetben visszakapta volna az általa letétbe helyezett összeg egy részét (ahelyett, hogy végső soron kiegészíteni lett volna kénytelen az összeget) és ezen kívül a visszajáró összeg alapján, kamat is járt volna. A Kormány által benyújtott számviteli szakértő véleménye szerint a kérelmező 94,148,677 Ft összeggel kevesebb késedelmi kamatot kellett volna fizessen, 28,509,912 Ft összeget kapott volna vissza a letétből, és az előző összeg után 17,989,751 Ft kamat járt volna, amennyiben az ügyet a Bíróság esetjogának megfelelő határidőben zárták volna le. Mindent összevetve, a hatóságok eljárása eredményeképpen a kérelmező 140,648,340 Ft (körülbelül 465,000 Euró) összeggel fizetett többet, mint amennyi szabályos körülmények között járt volna.

13. Végül a Kormány teljes egészében visszautasította a kérelmező társaság nem vagyoni kár iránti követelését.

2. A Bíróság mérlegelése

14. A Bíróság emlékeztet arra, hogy amennyiben egy ítéletben megállapítja az Egyezmény vagy kiegészítő jegyzőkönyveinek megsértését, az alperes Állam jogi kötelezettsége a jogsértés abbahagyása, és a jogsértés következményeinek jóvátétele oly módon, hogy a lehető legteljesebb mértékben helyreállítja a jogsértés előtti állapotot. Ha a hazai jog nem, vagy nem teljes mértékben teszi lehetővé a jóvátételt, úgy az Egyezmény 41. Cikke följosítja a Bíróságot, hogy az általa megfelelőnek tartott összegű kártérítést ítélje meg a sértett fél számára (ld. *Bittó and Others v. Slovakia* (igazságos elégtétel), no. 30255/09, § 20, 7 July 2015).

15. A Bíróság a jelen ügy tényállásához hasonló más ügyekben több esetben megállapította (ld. többek között *Frydlender v. France* [GC], no. 30979/96, § 43, ECHR 2000-VI), hogy három szintű jogorvoslati lehetőség esetén egy körülbelül öt éves Polgári eljárás nem jelenti az Egyezmény 6. 1. Cikkének megsértését (ld. például *László Sándorné Tóth v. Hungary* (dec.), no. 40909/11, § 24, 13 June 2017, and *Vera Valerjevna Gudovics v. Hungary* (dec.), no. 61203/14, 14 June 2016). Ennek megfelelően a Bíróság elfogadja a Kormánynak azt az érvelését, hogy a jelen esetben az ügyet 2005. május 31-ig kellett volna ésszerű körülmények között lezárni, és a megítélhető vagyoni kár csak az ezt követő időszakra vonatkozhat, és ellentétben a kérelmező társaság érvelésével, nem alkalmazható a per teljes időtartamára. Ennél fogva a Bíróság ésszerűnek találja, hogy a vagyoni kár

összegének megállapítása tekintetében a Kormány által javasolt, és a fenti 12. és 13. pontokban leírt módszert kövessék. Ez a módszer objektívebben tükrözi a kérelmező társaság által elszenvedett veszteséget, mivel csak a releváns időtartamra vonatkozik. A Bíróság ezért a kérelmezőnek, 465,000 Euró vagyoni kártérítést ítél meg.

16. A nem vagyoni kár tekintetében a Bíróság emlékeztet arra, hogy egy gazdasági társaság nem vagyoni kárának pénzbeli megtérítése nem kizárt, tekintve, hogy a szóban forgó helyzet a kérelmező társaság üzletvitele tekintetében elhúzódó bizonytalanságot okozott (ld. *Comingersoll S.A. v. Portugal* [GC] no. 35382/97, § 35, ECHR 2000-IV; *Centro Europa 7 S.r.l. and Di Stefano v. Italy* [GC], no. 38433/09, § 221, ECHR 2012; and *Rock Ruby Hotels Ltd v. Turkey* (igazságos elégtétel), no. 46159/99, § 36, 26 October 2010). Figyelembe véve az összes szóban forgó érvet, a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján, valamint az alapítélet megállapításait követve a Bíróság a kérelmezőnek összesen 6,500 Euró nem vagyoni kárt ítél meg, az Egyezmény 6.1. Cikke, és az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. Cikke megsértésének eredményeképpen elszenvedett kára megtérítéseként.

B. Költségek és Kiadások

18. A kérelmező a Bíróság előtt felmerült jogi költségek és adminisztratív kiadások megtérítésére 6,750 Euró plusz ÁFA összeget követelt. Ez az összeg a kérelmező jogásza által számlázható 40,5 óra ügyvédi munkadíjat képvisel, 50,000 Ft plusz ÁFA óradíj alapulvételével.

19. A Kormány túlzottnak tartotta és vitatta ezt a követelést.

20. A Bíróság esetjoga szerint a kérelmező csak olyan mértékben jogosult a költségek megtérítésére, amennyiben kimutatja, hogy azok ténylegesen felmerültek, szükségesek voltak, és összegük ésszerű. A jelen ügyben a rendelkezésre álló dokumentáció és a fenti kritériumok figyelembe vételével a Bíróság ésszerűnek tartja, hogy a kérelmezőnek az általa követelt teljes 6,750 Euró összeget megítélje.

C. Késedelmi kamat

21. A Bíróság megfelelőnek találja, hogy a késedelmi kamat az Európai Központi Bank marginális hitelkamatlábán alapuljon, melyhez három százalékpontot kell hozzáadni.

A FENTI INDOKOK ALAPJÁN A BÍRÓSÁG
EGYHANGÚLAG,

1. *Megállapítja,*

(a) hogy az alperes Állam az ítélet jogerőre emelkedését követő három hónapon belül az Egyezmény 44. Cikk 2. pontja szerint a következő összegeket kell kifizesse a kérelmezőnek az alperes Állam nemzeti valutájában, a teljesítéskori átváltási árfolyam alkalmazásával:

(i) 465,000 Euró (négy százhatvanötezer Euró) plusz az erre eső adók összege az Első Kiegészítő Jegyzőkönyv 1. Cikkének megsértésével okozott vagyoni kár megtérítése jogcímen;

(ii) 6,500 Euró (hatezeröt száz Euró) plusz az erre eső adók összege nem vagyoni kár megtérítése jogcímen;

(iii) 6,750 Euró (hatezerhét százötven Euró) plusz az erre eső adók összege, költségek, és kiadások jogcímen;

(b) A fent említett három hónap lejártát követően a teljesítés időpontjáig a késedelmes időszakra az Európai Központi Bank marginális kamatlábát három százalékponttal meghaladó mértékű kamatot kell fizetni, a fenti összeg után.

2. *Elutasítja* a kérelmező igazságos elégtétel iránti egyéb kérelmét.

Készült angol nyelven, írásbeli kihirdetésre került 2018. január 16-án, a Bíróság eljárási szabályzata 77. Szabálya 2. és 3. bekezdésének megfelelően.

Marialena Tsirli
Jegyzőkönyvvezető

Ganna Yudkivska
Elnök